

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 77.331/3
van 20 januari 2025

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom
22. Juni 2001 zur Festlegung der Bemessungsgrundlagen für
Personalzuschüsse im Sozial- und Gesundheitsbereich’

Op 19 december 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezin, Sociale Aangelegenheden, Huisvesting en Gezondheid van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom 22. Juni 2001 zur Festlegung der Bemessungsgrundlagen für Personalzuschüsse im Sozial- und Gesundheitsbereich’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 14 januari 2025. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 januari 2025.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt ertoe in het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 juni 2001 ‘zur Festlegung der Bemessungsgrundlagen für Personalzuschüsse im Sozial- und Gesundheitsbereich’ een weddeschaal 8bis in te voegen die toepasselijk is op personeel dat werkzaam is in een woonzorgcentrum voor ouderen en dat betrokken is bij de directe verzorging en/of de begeleiding van de bewoners, met uitzondering van administratief personeel.

RECHTSGROND

3. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 58, tweede lid, van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 13 december 2018 ‘über die Angebote für Senioren und Personen mit Unterstützungsbedarf sowie über die Palliativpflege’.

VORMVEREISTEN

4. Op de vraag of het ontwerp werd aangemeld bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, derde lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU), antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Bei den durch diesen Erlassentwurf betroffenen Angeboten handelt es sich nicht um gewöhnliche wirtschaftliche Dienstleistungen. Es handelt sich vielmehr um Dienstleistungen von allgemeinem wirtschaftlichem Interesse im Sinne des Beschlusses der Kommission 2012/21/EU vom 20. Dezember 2011.

Ausschlaggebend bei diesen Angeboten ist die personenbezogene Arbeitsweise mit Lösungen für die verschiedensten Bedürfnisse, um die Achtung der grundlegenden Menschenrechte zu garantieren und die am stärksten gefährdeten Personengruppen, nämlich Menschen mit Unterstützungsbedarf zu schützen und zu unterstützen. Zudem darf man auch nicht außer Acht lassen, dass das Betreiben und das Finanzieren eines WPZS eine öffentliche Aufgabe der Sicherstellung der bedarfsgerechten Pflegeheimversorgung der Bevölkerung darstellt.

In diesem Zusammenhang sind die Autoren der Ansicht, dass es sich um Dienstleistungen von allgemeinem wirtschaftlichem Interesse im Sinne von Artikel 2 Absatz 1 Buchstabe c) des vorerwähnten Beschlusses der EU-Kommission handelt und diese Leistungen daher von der Anmeldepflicht freigestellt sind.

(...)

Dieser Erlass betrifft nur die privaten und gewerblichen WPZS. Die öffentlichen WPZS verfügen über ihre eigenen Baremen, welche wir berücksichtigen.

Der Zuschuss wird über den Erlass der Regierung vom 6. Juni 2024 zur Festlegung gewisser Finanzierungsmodalitäten der Wohn- und Pflegezentren für Senioren für die Jahre 2024 bis 2029 geregelt.”

Het valt niet uit te sluiten dat de ontworpen regeling kan worden beschouwd als een regeling betreffende staatssteun in de zin van de artikelen 107 en 108 VWEU die, behalve indien ze onder één van de vrijstellingscategorieën zou vallen, bij de Europese Commissie moet worden aangemeld. Ook indien de ontworpen steunmaatregel, die betrekking heeft op private woonzorgcentra¹ en dus ook op commerciële initiatieven, als een dienst van algemeen economisch belang kan worden gekwalificeerd, moet middels een bijkomende wijzigingsbepaling, het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 juni 2001 worden aangevuld met bepalingen die waarborgen dat de voorwaarden ter zake in het DAEB-besluit² in acht worden genomen. Bij twijfel moet de ontworpen regeling alsnog worden aangemeld bij de Europese Commissie. Die aanmelding is noodzakelijk om de sanctie te vermijden in geval van een onterechte niet-aanmelding, namelijk dat de steun *per se* nietig is (zelfs indien ze verenigbaar verklaard zou kunnen worden als ze correct werd aangemeld).³

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

5. Overeenkomstig artikel 3 van het ontwerp heeft het te nemen besluit uitwerking met ingang van 1 november 2024.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten kan slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar worden geacht, namelijk wanneer ofwel voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, ofwel de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend ofwel de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

¹ Zie artikel 1, tweede lid, van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 juni 2001.

² Besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 ‘betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen’.

³ Zie adv.RvS 63.937/3 van 10 oktober 2018 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 van de Vlaamse Gemeenschap, *Parl.St.* Vl.Parl. 2018-19, nr. 1765/1, 270-272, opmerkingen 6.1 tot 6.5, alsook adv.RvS 70.715/3 van 24 januari 2022 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 21 februari 2022 ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom 22. Juni 2001 zur Festlegung der Bemessungsgrundlagen für Personalzuschüsse im Sozial- und Gesundheitsbereich’, opmerking 4.

De terugwerkende kracht wordt door de gemachtigde als volgt verantwoord:

“Der erste Ausbildungszyklus endete am 31.10.2024. Während der Ausbildung erhielt ein Alltagsbegleiter das Barema 2 (qualifizierter Unterhaltsarbeiter). Ab Erhalt der Bescheinigung zum Alltagsbegleiter am 01.11.2024 ist ein neues Barema erforderlich (8bis), da sie in dieser neuen Funktion tätig sind.

[E]s ist richtig, dass die Alltagsbegleiter nach Beendigung der Ausbildung in ein höheres Barema erhalten (8bis statt 2) und somit entsprechend mehr verdienen.

Dies ist eine Folge der Diplom- und Qualifizierungsbedingungen, die aus Anhang 1 des Erlasses vom 22. Juni 2001 hervorgehen. Barema 2 erhalten demnach Personen, die über keine anderen Diplome oder Qualifizierungen verfügen (s. Zeile 3 der Tabelle):

„Arbeiter ohne Qualifizierung, Arbeiter mit Berufserfahrung, ohne Abschlussdiplom oder Abgangsbescheinigung“

Bei den Alltagsbegleitern in Ausbildung können ihre Personalkosten höchstens gemäß Barema 2 bezuschusst werden.”

Met deze verantwoording kan worden ingestemd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE